

Nr 292.

Av herr **Forssell**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 70, angående godkännande av tullverkets utgiftsstater för budgetåret 1927—1928 m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 70 angående godkännande av tullverkets utgiftsstater för budgetåret 1927—1928 m. m. föreslås, beträffande generaltullstyrelsens organisation, bibehållande tills vidare av fem byråer inom styrelsen. Departementschefen anför, hurusom besparings-sakkunniga undersökt ett par alternativ, som skulle kunna medföra en minskning av antalet byråer. Förslag om sammanslagning av tullbehandlings- och personalbyråerna eller av kansli- och revisionsbyråerna hade sålunda dryftats. De sakkunniga hade kommit till den uppfattningen, att det kunde anstå med sammanslagningsåtgärderna. Härom yttras bl. a. följande: »Ingen av byråchefstjänsterna å de byråer, som berördes av de ifrågasatta sammanslagningarna, vore för det dåvarande ledig. Byråchefstjänsten å kameralbyrån vore däremot vakant, men av olika skäl syntes en överflyttning av någon av de ordinarie byråcheferna till sistnämnda byrå icke lämpligen böra ifrågakomma. På grund härav och då någon förändring beträffande kameralbyråns ställning såsom självständig byrå icke ifrågasatts kunde en omedelbar indragning av någon byråchefstjänst i styrelsen icke genomföras. Vid sådant förhållande hava de sakkunniga ansett sig icke nu böra taga slutlig ställning till frågan, utan hava de sakkunniga hemställt, att spörsmålet måtte lämnas öppet för att upptagas till förnyat övervägande om och när byråchefstjänst i generaltullstyrelsen framdeles bleve ledig, vilket under alla förhållanden bleve fallet år 1930 och år 1931.»

Något som helst skäl varför en överflyttning av någon av de ordinarie byråcheferna till kameralbyrån icke lämpligen borde ifrågakomma har emellertid av sakkunniga icke förebragts. Det synes som om ett närmare klarläggande av skälen kunde krävas. Sedermera erinrar departementschefen att, jämlikt Kungl. Maj:ts beslut den 30 december 1926, byråchefstjänsten å kameralbyrån återbesatts med ordinarie innehavare. Detta ämbete tillsattes i maj 1926 på förordnande tills vidare, tydligen för att stå till förfogande vid beslut om generaltullstyrelsens organisation, men, anmärkningsvärt nog, ansågs ifrågavarande ämbetes besättande med ordinarie innehavare icke kunna fördröjas, utan strax före riksdagens början ägde utnämning rum.

Ehuru sålunda en indragning av en byrå inom generaltullstyrelsen försvårats, får detta givetvis icke utgöra hinder för den omorganisation, som kan befinnas sakligt motiverad. Härvidlag må påpekas, att alla de möjligheter till sammanslagningar, som under senare år offentligen dryftats, icke synas ha blivit tillräckligt observerade i den kungliga propositionen. Den 1922 inrättade personalbyrån, vars existensberättigande blivit ifrågasatt såväl under pressdiskussionen som vid debatt i andra kammaren under 1926 års riksdag, torde sålunda med fördel kunna sammanslås med annan byrå, enkannerligen *kanslibyrån* (eventuellt under namn av kansli- och personalbyrån), från vilken den utbröts 1922.

Bestämmer riksdagen att antalet byråer inom generaltullstyrelsen skall vara fyra, torde vederbörande säkerligen finna utvägar att, fullt tillfredsställande för statsverket, ordna ärendesfördelningen emellan de fyra byråerna.

Det torde vara särdeles olämpligt att uppskjuta frågan om byråernas antal. Sådant uppskov blir i praktiken lätt nog ett uppskov på mycket lång tid. Avgörandet bör träffas nu, då hela organisationen är under omprövning.

Jag får därför hemställa,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 70, i vad den avser bibehållande av fem byråchefstjänster i generaltullstyrelsen, och besluta, att generaltullstyrelsen skall bestå av, förutom generaltulldirektören, fyra ledamöter och byråchefer, samt anvisa i samband härmed eventuellt erforderliga medel på vederbörlig övergångsstat.

Stockholm den 20 februari 1927.

Arne Forssell.